

štva v Celju med dijaštvom ter obrtnim in trgovskim naraščanjem napram predvojni dobi v upadanju, moram glede sokolskih pripadnikov, aktivnih sodelavcev iz delavskih vrst ugotoviti, da je tukaj padec skoraj popoln. Zanimive ugotovitve.

Po vzvišenih Tyrševih smernicah. »Slovenski narod« (14. junija) poroča o sokolski prireditvi pri Sv. Antonu v Slov. goricah v nedeljo, 11. junija. Svoje poročilo zaključuje s to-le obljubo: »Sokolska

edinica pri Sv. Antonu bo neustrašeno nadaljevala svojo pot po vzvišenih Tyrševih smernicah.« Kakšne so te smernice? Te smernice službeno tolmači »Sokol«, vestnik sokolskih žup Ljubljana-Maribor-Novo mesto, v svoji številki dne 1. aprila l. l. s temile besedami: »Ne moremo umeti moralne moči sokolstva, če ne razumemo njegovega izvora iz brezverskega svetovnega nazora husitstva in Tyrševe protiverske, zgolj razumske in proticerkvene morale.«

Po krščanskem svetu

Kongres Kristusa Kralja ima dva namena: najprej se bodo zbrali učeni in pobožni možje iz vseh katoliških dežel in se več dni posvetovali, kaj naj krščanski narodi store, da preprečijo temne načrte, ki so jih zasnovali sovražniki Kristusa Kralja, in kako naj katoličani delajo, da bo Kristus res postal Kralj vsega sveta. Potem pa bomo na kongresu z vsem sijajem manifestirali za Kristusa Kralja. Vsemu svetu hočemo javno pokazati, da je Kristus res naš Kralj in da hočemo za vedno ostati njemu zvesti. K tej slovesni manifestaciji pa je poklican posebno naš slovenski narod, v čigar središču se vrši ta pomembni kongres. Čim več pobožnega ljudstva se bo tedaj zbralo v Ljubljani, tem lepše in veličastnejše bo, tem bolj bomo pokazali posebno tujcem, kako naša srca gorijo za Kristusa Kralja.

Cerkvene razmere v bivši Avstriji razsvetljujejo gotova dejstva. Med ta dejstva spada vpeljava novega cerkvenega davka. Doslej je k vzdrževanju duhovščine in h kritju raznovrstnih gmotnih potreb Cerkve prispevala država, ki je duhovnikom plačevala za njihovo delo primerno plačo, nadalje razne ustanove, občine, patronati itd. Z novo odredbo so vsi ti prispevki odpravljeni, dovoljen pa je samo en vir dohodkov, to je nov cerkveni davek, ki je vpeljan od 1. maja t. l. dalje. Ta davek, ki je bil doslej v nekdanji Avstriji neznan, plačajo vsi polnoletni člani Cerkve; kdor izstopi iz Cerkve, za njega preneha obveznost tega davka tri mesece po prvem dnevu meseca, ki je sledil iz-

stopu iz Cerkve. Cerkveni krogi se tega davka nič ne veselijo, ker predstavlja novo dajatev v sedanjih časih, ki so že tako preobremenjeni z davki, ter bo zopet razpalil gonjo za izstop iz Cerkve. Vrh tega pa mora cerkveno predstojništvo za vsak izdatek, ki ga napravi iz dohodkov tega davka, prej dobiti dovoljenje državne oblasti. — V Salzburgu (Solnogradu) je stara zgodovinska palača, ki je last Cerkve in ki v njej prebiva solnograški nadškof. Zgodilo pa se je koncem majnika, da je sedanji nadškof dr. Waitz bil na obisku na Dunaju. Pri tej priliki je tajna državna policija zasedla to palačo ter odstopila njene prostore kot glavni stan SA (napadalnim oddelkom), ki so se takoj vselili ter razobesili strankino zastavo. Nadškof dr. Waitz, kateremu so pustili v uporabo samo tri sobe, je poslal pismen protest

Dober obrtniški stan porok našega narodnega napredka

kanclerju Adolfu Hitlerju. — Dunajski nadškof kardinal dr. Innitzer je naročil duhovnikom svoje škofije, naj v bodoče v javnosti nastopajo samo v civilni (neduhovniški) obleki. Tako bodo obvarovani napadanja in sramotenja ter jim bo olajšano njihovo dušnopastirsko delovanje. Isto naročilo je tudi bilo izdano pripadnikom raznih samostanskih redov, moških in ženskih.

Gregorja Špes s Tinja na Pohorju pri podiranju drevja. Drevo je padlo nanj in mu je raztrgalo čreva. Zelo nevarno poškodovanega so oddali v mariborsko bolnišnico.

Otrok padel iz zibelke in si zlomil nogo. V Šmartnem na Pohorju je padla iz zibelke desetmesečna hčerkica cestarja Šturma in si je zlomila desno nogo. Otroka so oddali v mariborsko bolnišnico.

Zopet huda nesreča na železniškem prelazu pri Medlogu v okolici Celja. Železniški prelaz v Medlogu pri Celju, ki je bil pred leti pozorišče grozne avtobusne nesreče, je zahteval zadnji petek zopet dve žrtvi. V trenutku, ko sta hotela tovarniški delavec Franc Kuder in posestnik Jožef Golavšek, oba iz Sešča pri St. Pavlu, na koleslju se popeljati preko omenjenega prelaza, je pridrdral večerni savinjski vlak iz Celja. Lokomotiva je zadela v voz in ga je raztreščila na dvoje. Medtem ko je vlekel stroj en del voza s Kudrom še nekaj sto metrov naprej, je pognala lokomotiva drugi del voza v jarek ob železnici. Golavšek je obležal nezavesten in opraskan po vsem telesu ob tiru. Mnogo hujše poškodbe je dobil Kuder, katerega je stisnilo med odbijača lokomotive in ima prebito lobanjo in hude zlome kosti. Rešilni oddelki je prepeljal oba v bolnišnico. Lokomotiva je zadela tudi konja in mu je zdrobila zadnjo nogo, da ga je moral konjač ubiti na mestu.

Dva otroka utonila. V Prevaljah so se igrali otroci na betonskem zidovju ob strugi pri elektrarni. Petletnemu fantku delavca Fužirga je spodrsnilo, omahnil je v deroče valove narastle Meže in utonil. Fantka so potegnili poltretji kilometer nižje pri Vrenčurniku iz vode. — V Tomašji vasi pri Škocjanu na Kranjskem je padla hčerkica posestnika Jožefa Šketa v nezavarovano lužo in so jo potegnili iz kotanje utopljeno.

Pod kolesi železniškega vagona. Na postaji Jesenice se je zgodila 15. junija huda nesreča. Franc Zupan, ključavničarski vajenec in sin progovnega čuvaja iz Loga pri Kranjski gori, je skušal doseči odhajajoči vlak proti Kranjski gori. Padel je pod kolesa vagona, ki so mu presekala obe nogi. Fant se je po nesreči onesvestil in so mu podelili borečemu se s smrtjo sv. poslednje olje. Kmalu za tem so ga peljali z rešilnim avtomobilom domov, a je revež umrl med prevozom.

Šofer ponesrečil. Stanko Seršen, 23 letni šofer iz Spodnje Hudine pri Celju, je šofiral star avto v Maribor. Na klanec pri Slov. Bistrici je odpovedal na avtomobilu motor. Avtomobil se je zaletel v drevo ter se poškodoval. Pri sunku si je zlomil Seršen levo nogo v kolenu in je dobil precejšnje poškodbe po glavi ter rokah. Prepeljali so ga v celjsko bolnišnico.

Nesreča pri padcu. Na železniški postaji v Zidanem mostu je padel 55 letni železniški progovni delavec Jože Zupančič in si je zlomil desno nogo v stopalu.

Dve nesreči na Dolenjskem. Novomeški kovač Franc Mirtič se je mudil po opravkih s kolesom v Birčni vasi. Na povratku se je hotel na nekem klanec izogniti ženski, a ga je silovit sunek pognal v loku preko kolesa v lesen steber ob cesti. Kovača-kolesarja so spravili v novomeško bolnišnico s strto spodnjo čeljustjo ter s pretresenimi možgani. — 16 letni Alojzij Plut iz Preloga se je podal na delo v do-

Novice

Osebnosti

Duhovniške vesti. Umeščena sta bila gg. Anton Ravšl, provizor v St. Ilju v Slov. goricah, kot župnik istotam, in Fran Močnik, župnik v Sv. Štefanu pri Žusmu, kot župnik v Stoprech. — Postavljeni so bili gg.: Ivan Atelšek, župnik v Braslovčah, za upravitelja dekanije Braslovče; Franc Križan, kaplan v Braslovčah, za provizorja v Belih vodah; p. Viktorin Šivavec, kaplan v Marenbergu, za provizorja v Zagorju; Jožef Petrovič, kaplan pri Sv. Trojici v Halozah, za provizorja v Sv. Štefanu pri Žusmu; Jožef Vošnjak, kaplan v Šmartnem ob Paki, za provizorja istotam. — Nastavljeni so bili gg. semeniški duhovniki: Štefan Čergulj za kaplana v St. Ilju v Slov. goricah; Dušan Dogša za kaplana v Marenbergu; Alojzij Feguš za kaplana v Braslovčah; Simon Vrhovšek za kaplana pri Sv. Juriju pod Taborom. — Dopust se je dovolil g. Ivanu Ogulinu, pro-

vizorju v Belih vodah, obenem se mu je dodelilo službeno mesto 2. kaplana v Šoštanju. — Upokojen je bil g. Alojzij Šoba, kn.-šk. duhovni svetovalec in župnik na Zdolah.

Nesreče

Sklad desk polomil delavcu obe nogi. V mariborsko bolnišnico je bil prepeljan z zlomom obeh nog 60 letni delavec Jožef Pavlin iz Bočne pri Gornjemgradu, na katerega se je zrušil sklad desk.

Podlegla poškodbi. Ana Zima, 33 letna žena kovača državnih železnic iz Hotinje vasi v župniji Slivnica pri Mariboru, je padla radi sunka tovarnega avtomobila z voza v občestni jarek in si je zlomila hrbtenico ter je podlegla poškodbi. Smrtna žrtev prometne nesreče zapušča tri nepreiskrbljene otroke.

Drevo se podrlo na posestnika. Huda nesreča je zadela 56 letnega posestnika

mač vinograd ter je vzel s seboj steklenico kave. Spotoma mu je spodrsnilo, padel je in steklenica se je razbila. Stekleni drobci so fantu hudo ranili prsa. Zdravniško pomoč mu je nudila bolnišnica usmiljenih bratov v Kandiji pri Novem mestu.

Žrtev neprevidnega ravnanja s staro puško. Pri vasi Brezje blizu Novega mesta so stikali pastirji po gozdih za ptičjimi gnezdi in so naleteli na staro lovsko eno cevko, ki je bila gotovo last kakega divjega lovca. Že itak nabito puško so fantini še enkrat nabili in sprožil jo je 17 letni Franc Bevc. Stara puška se je radi prehudega dvojnega naboja razletela in so drobci hudo poškodovali neprevidneža, katerega so oddali v bolnišnico usmiljenih bratov v Kandiji, kjer upajo, da mu bodo ohranili življenje.

Čebele nevarno opikale ogrebača. Posesnik Martin Andrejčič iz Telčice pri Škocjanu na Dolenjskem je ogrebal čebele. Medtem ko je pripravljajal panj, mu je hotel neki dečko čebele pogrniti v panj z veje z metlo. Čebele so padle namesto v panj ogrebaču na vrat ter za srajco in so ga opikale po vsem telesu do nezvesti, iz katere se je predramil šele po dveh urah.

POŽARI

Med nevihto je udarila strela v noči v cerkev sv. Antona v Kovači vasi pri Starem trgu ob Kolpi. Ker je bila streha iz deščic in strop lesen ter samo ometan, je bila koj po udaru vsa cerkvena streha v objemu plamenov. Domači so otehi z velikim naporom po razsulu strehe iz notranjščine kipe ter svečnike, vse drugo pa je uničil požar. Škoda znaša 70.000 din, zavarovalnina pa borih 5000 din.

V Dragi pri Višnji gori je uničil nočni požar posesniku Janezu Zupančiču hlev, svinjak, skedenj ter šupo. Zgoreli so tudi vozovi z orodjem. Komaj so otehi živino. Gasilci so obvarovali hišo ter sosednja poslopja. V tem primeru sumijo požig.

Na Zg. Hajdini pri Ptujju je pogorela posesniku Jakobu Vrbnjaku 20.000 din vredna domačija.

Za gospodinjstvo
skrbite vi ... jaz
pa za vašo kožo!

Ni dvoma, da gospodinjstva opravila škodujejo koži. Toda bodite brez skrbi, ker Vas NIVEA varuje pred škodljivimi vplivi. NIVEA Vam namreč krepi kožno stanje, ohranja kožo zdravo in svežo ter ji daje mladostni izraz. Toda samo NIVEA vsebuje EUCERIT, okrepčevalno sredstvo za kožo!

Na Planjskem vrhu pri Ptujju je vpepeli ogenj celotno imetje posesniku Antonu Zimi, ki je oškodovan za 20.000 din.

Razne novice

Tretja bakrena krsta najdena v gramozni jami pri Betnavi. Pisali smo že, da so zadeli letos v gramozni jami pri Betnavi v Mariboru na dve bakreni krsti. Tamkaj

Velik delavski stan velika narodova bodočnost

je stala luteranska molilnica s pokopališčem. Tretja bakrena krsta je najlepša od vseh izkopanih. Na krsti sta križ in napis, v njej pa je borova krsta s slikanim križem in na tem orodje, s katerim so mučili Kristusa, ter rožni venec z Marijinim

monogramom. V krsti je počivalo truplo Helene Herberstein, rojene Schiffer, ki je bila svakinja rajne, katero so izkopali v bližini kot drugo v bakreni krsti. Pri tretji najdbi s. še ohranjeni v kito spleteni plavi lasje, spodnja volnena obleka, ki je bila zgoraj zaključena s čipkami. Čipke so iz volne ter zelo lepo delo. Preko te obleke je bila obleka iz tančice, nogavice so volnene in čevljički domače delo iz svinjske kože. Obleko bodo ohranili. Tretja krsta je datirana z d. m. 12. aprila 1636.

Društva! Za tombolo kolesa, motorji najceneje pri šket, Vransko!

V trgovini Hinko Sax v Mariboru na Grajskem trgu je pozabila neka stranka z dežele zavoj. Ker že dolgo časa zavoja nihče ne pride iskat, se dotična stranka na to opozarja.

Vse različne tiskovine
naročate v

Tiskarni sv. Cirila — Maribor

Podgane ustavile promet

V bližini Bentleya pri Altonu na Angleškem se je za dalj časa ustavil ves cestni promet, ker so se na cestah nenadno pojavili velikianski troli podgan. Bile so na pohodu v določeno smer. Na poedinih krajih so našli 5000 do 10.000 živali, ki so se pomikale proti reki Weyu. Zanimivo je, da so podoben pohod podgan opazovali v bližini Bentleya že pred nekoliko leti. Pravih vzrokov teh selitev niso doznali. Potovanja miši in drugih glodavcev niso redka. Tako vemo o množicah pohodnih flemingov v severni Evropi. Trdili so, da tečejo te živali proti Atlantskemu oceanu in da se poženejo vanj, pri čemer sledijo staremu instinktu.

V mrežah greha

16.

Ko se je dan razprave približal, se je napetost v zavodu s. Benigne stopnjevala do najvišje stopnje. Sestra, Alojzija, gojenke in varovanke so dan za dnem molile za srečen konec. Vsem se je zdelo, da so ravno tako prizadete kot Štefan sam in mati, ki je sedaj tudi bila med njimi. Zadeva jih je tembolj zanimala, ker je Alojzija kot Kellyjeva tipkarica pri njej sodelovala.

Mati in Alojzija sta vsak dan prisostvovali razpravi. Vsak dan sta šli že navsezgodaj, da sta si preskrbeli sedeže. Potem sta dolge ure sedeli druga ob drugi in z napeto pozornostjo sledili vsemu, kar sta videli in slišali.

Prvi dan sta hlastno opazovali obraz sodnika Harrisa, v nadi, da morda zasledita na njem vsaj najmanjši znak usmiljenosti. Alojziji se je zdelo, da je ta častitljivi delavec pravice kuštravih las, nabranih obrvi, ki so senčile velike oči, in dvojne brade, ki se je stiskala med trd ovratnik, podoben nagačeni sovi. Na njegovem obrazu ni bilo niti ene črtice, ki bi pričala o kaki sočutnosti. Obrazi porotnikov so dajali še manj upanja na usmiljenost. Vsi so bili mrki, brezčutni in človeku se je dozdevalo, da se ne bi spremenili, četudi bi bilo treba izreči smrtno obsodbo nad lastno materjo.

Štefan in njegov zagovornik sta sedela čisto spredaj za majhno mizo. Alojzija je vedela, koliko

24

se je Kelly zadnji čas trudil in je često izrekla zanj kako kratko molitvico, da bi mogel razviti vse svoje zmožnosti, ko bo nastopil kot zagovornik. In ona je bila edina med zbranimi, ki je vedela, kako važen dokaz je dobil Kelly od tistega zdravnika, ki je zadnji govoril s Kazimirom.

Pet minut pred pričetkom razprave so se odprla stranska vrata in na pragu se je pojavil Skanlon s sladkim smehljajem na obrazu. Z igralsko kretnjo se je obrnil in priklonil osebi, ki mu je sledila. V naslednjem trenutku je vstopila Nina, opiraje se na Skanlonovega mladega pisarja. Fant ji je nekaj zašepetal, nakar se je nekam izzivalno nasmehnila.

»To bolj daje videz poroke kakor sodnijske razprave,« je tiho pripomnila Alojzija.

Štefanova mati je močno stisnila ustnice in ni spregovorila.

Nina je imela na sebi tesno plavo obleko in klobuk s peresom, ki je pri vsakem gibu glave veselo pokimavalo.

Alozija je z začudenjem ugotovila, da Ninin pojav ni nikakor v soglasju z grozno neusmiljenostjo, s katero je izvršila umor.

»Ta Nina,« je razmišljala v sebi, »je obenem odvrtna in privlačna. Prava zloba. Zdi se, da so ženske, ki jih vodijo samo nagoni. Kar storijo, je za nje vedno dobro. Če jim zaradi dejanj preti zlo, skušajo prepričati svet, da niso storile nič slabega, o gotovih dejanjih pa sploh nočejo vedeti, da so jih storile. Taka je tudi Nina. Umorila je Kazimira, a

Obžalovanja vredni slučaji

Pobeg iz jetnišnice se je maščeval z je-tiko. 18 letni Franc Mulec od Sv. Trojice v Slov. goricah bi bil moral prestati osem-mesečno kazen radi vlomov in tatvin. Iz mariborske jetnišnice je utekel in se je skrival en mesec v mrzlem ter deževnem vremenu po gozdovih. Pobeg mu je nako-pal neozdravljivo naglo jetiko, katera ga je pobrala zadnje dni v jetnišnici mari-borskega okrožnega sodišča.

Radi sovražstva uboj. V Trsteniku pri Ivanjkovcih se nista nič kaj prijazno gle-dala sosed Matija Vajda, kateri se je pri-ženil pred leti k vdovi Prenholcovi, in čev-ljar Franc Škorjanc. Vajda ni bil na do-brem glasu, je že bil predkaznovan in je parkrat napadel Škorjanca in njegovo že-no. Te dni se je vrnil Vajda pijan s koš-nje in je prišel na Škorjančevo dvorišče, kjer je prišlo do prepira. Škorjanc je od-dal s praga svoje hiše dva strela na Vaj-do, ki se je zgrudil mrtev. Škorjanc je na-vedel orožnikom, ko so prišli ponj, da je navalil nanj Vajda z nožem in se je s pu-ško samo branil. Ustreljeni zalušča vdo-vo ter pet nepreskrbljenih otrok. Škorjanc ima ženo in štiri otroke v starosti od ene-ga do šest let.

Roparski napad na tri ženske. V Gore-nju pri Mozirju so vdrl v noči skozi stre-ho stanovanjskega poslopja 75 letne Fran-čiške Žolnir neznani tolovaji. Žolnirjeva je na glasu petičnosti, ker se je vrnila pred leti iz Amerike z dolarskimi prihranki in radi tega je prišlo tudi do roparskega na-pada. Z Žolnirjevo živi 15 letna vnukinja Berta Žolnir ter služi pri njej še 70 letna dekla. Tolovaji so se lotili po vstopu v so-bo najprej Berte in služkinje. Ženski sta trdno spali in sta prepoznali, za kaj gre, ko so ju lopovi vrgli s postelje ter ju pre-tepli. Lotili so se tudi gospodinje, katero so v sosednji sobi zavili v rjuho in so jo onesvestili z udarci. Tolovaji so svetili z električno svetilko in so našli 4000 din go-tovine ter odnesli zlatnine in srebrnine za

2000 din. Preplašene ženske so si s časom toliko opomogle, da so poklicale 17 letne-ga fant, kateri je prenočeval v gospodar-skeni poslopju. Ta je odbrzel v noči po so-sede in duhovnika, ki je previdel Žolnirje-vo gospodinjo, koje življenje je ogroženo. Drzni zločin je hudo razburil vso okolico, ker je Žolnirčina hiša zatočišče za bera-če in brezposelne. Orožniki so prijeli več sumljivih oseb.

Tat odnesel dragocenosti za 10.000 din. V Štepanji vasi pri Ljubljani je odnesel tat gostilničarju Francu Kregarju raznih dragocenosti za 10.000 din.

Posestniku ukradli konja s kolesljem. Posestnik Alojzij Hočevar iz Dobruške va-si na Dolenjskem ima svojo domačijo na samotnem kraju in oddaljeno od sosedov. Te dni je o polnoči še napojil konja, a zju-traj ni bilo v hlevu ne konja in ne koles-lja v šupi. Neznanci so mu odpeljali ne-znano kam konja in voz. Da bi se pa Ho-čevar ne prebudil radi ropota, so nametali okrog hiše in po kolovozu od hiše proti cesti gnoja.

Par konj ukradenih. Iz Ribnice na Do-lenjskem sta pripeljala orožnika cigana Antona H. v Kranj in sta ga pustila čez noč v policijskih zaporih. Drugo jutro sta ga odvedla v Preddvor, kamor je prodal cigan 10.000 din vreden par konj, kateri je bil ukraden posestniku Podkrajšku v logaškem okraju.

Stanovski zbori v Mariboru bodo manifestirali duševne in gospodarske naše moči

Izpred sodišča

Na 14 let obsojen morilec. Franc Pre-jac, 26 letni hlapec, rojen v Gradcu in uslužben v Krčevini pri Mariboru, se je mudil v nedeljo, 10. aprila, v gostilni pri Volfcetlu nad Tremi mariborskimi ribniki.

Radi dekleta in plesa je izzval prepir ter pretep. Izzivača sta pretepla ter vrgla iz gostilne: vrtnarski pomočnik Ferdinand Mlinarič iz Ribniškega sela in njegov pri-jatelj Gašper Goričan iz Maribora. Prejac se je zatekel k svojemu gospodarju po vozno ročico in je prežal, kdaj se bosta njegova nasprotnika podala proti domu. Dočkal ju je v noči in jima sledil. V goz-du nad Ribniškim selom ju je dohitel in je oba pobil z dvema udarcema po glavi. Drugo jutro so našli ljudje Mlinariča mrt-vega, Goričana pa močno poškodovanega. Raztelesenje je ugotovilo, da je bil Mlina-rič z udarcem samo omanjen in ga je storilec nato še zadavil. Morilca je obso-dil veliki senat v Mariboru 16. junija na 14 let težke ječe.

Podstrešna podgana obsojena. Mali se-nat mariborskega okrožnega sodišča je obsodil 16. junija na tri leta strogega za-pora 24 letnega Jožefa Poša iz Delavske ulice 11 v Mariboru. Obsojeni je bila pra-va podstrešna podgana, ki je zagrešil po obtožnici 16 vlomov na podstrešja, s kate-rih je odnašal perilo in sploh vse, kar se je dalo po vladu in tatvini vnovčiti.

*

Slovenska Krajina

SLOVESNA OTVORITEV PREKMUR-SKEGA TEDNA

Zadnjo soboto je bil v Soboti slovesno otvor-jen Prekmurški teden, katerega je otvoril ban dr. Marko Natlačen. Okrog tri četrt na deset 17. junija se je pripeljal g. ban iz Ljubljane. Pri mostu se je ustavil avto in g. bana je pozdravil v imenu Sobote g. župan Hartner. Ko se je pe-ljal g. ban v mesto, ga je narod živahno pozdrav-ljal. G. bana je nagovoril murskooboški župan g. Hartner, nakar je g. ban v daljšem govoru čestital Prekmurcem k prireditvi z iskreno željo, da bi Prekmurški teden v vsakem pogledu kar najlepše uspel in da bi v prebivalstvu Slovenske Krajine čim bolj utrdil slovensko narodno zavest in užgal gorečo in nikdar usahljivo ljubezen do

ker se boji posledic, je vso krivdo zvrnila na šte-fana. Morda si je dopovedala, da je res nedolžna in je Štefan izvršil grozni zločin.

Razprava je že tri dni trajala. Skanlon se je na vse načine trudil, da bi ovrgel dokaze, ki so obre-menjevali njegovo varovanko. Najbolj se je boril zoper tisto zamazano, zmečkano kuverto, ki je na-njo umirajoči Kazimir napisal besede: »Nina Ma-teskas, od tvoje roke zadet bom moral umreti. Po-vejte Stanislavu. Pisano v petek zvečer. Jaz Kaz. Pav...« V dvorani je zavladala smrtna tišina, ko je litvanski tolmač predstavil te besede. Vse oči so bile obrnjene v Nino. Obtoženka je z dvoumnim smeh-ljajem vračala te poglede.

Skanlon je odločno ugovarjal temu, da bi te be-sede sodišče vzelo za dokaz. S povečalnim steklom je gledal pisavo in medtem majal z glavo, kakor da bi hotel izraziti, da se iz teh besed ne da nič do-ločiti. Nato je začel trdo izpraševati tolmača.

»Ali morete dokazati, da je to Kazimirova pi-sava? Da ali ne? Ali to ni spretna potvorba? Kje ste se usposobili za tolmača? In kje ste študirali? Na kaki srednji šoli? Ah, tako? Niste obiskovali srednje šole? Hm, hm, hm...«

Tolmača so Skanlonova vprašanja zmedla in razjarila. Umolknil je in ni hotel odgovarjati. Skan-lon se je zmagovalno obrnil k predsedniku raz-prave in porotnikom.

Skanlonu je vkljub vsej premetenosti trda predla. Državni pravdnik, ki je bil podoben zveri,

ko zavoha plen, se je odločno postavil zoper njega, ker je med obema zagovornikoma njega smatral za bolj nevarnega. Neizkušenega Kellyja je zaenkrat pri miru pustil. Zoper Štefana dosedaj še ni bilo do-kazov. Ninino ime pa se je venomer ponavljalo. Če je Stanislav izpovedal, da mu je Kazimir pred smrtjo razločno povedal, da ga je Nina zvalila k smreki, mu zakrila oči z robcem in nato večkrat ustrelila nanj. Žepni robec, dva samokresa, britev, kuverta so bili na mizi razstavljeni in so močno ogrožali Ninino prostost in življenje.

Zoper Štefana je Stanislav samo eno stvar iz-povedal. Pod prisego je izjavil, da mu je Kazimir na vprašanje: »Ali je še kdo bil tam?« odgovoril: »Šte-fan Kmicic. Nina j' bila pa ponoči in zjutraj.«

Mati je vsa obupana poslušala to izpoved. Aloj-zija pa je upala, da bo zdravnikova izpoved odtehta Stanislavovo. On je Kazimira tik pred smrtjo izpraševal. Stavil mu je sledeča vprašanja: »Kako veste, da vas je Kmicic ustrelil, ko ste sami rekli, da je stal za vašo glavo. Ali ste ga videli?« Kazimir je odgovoril: »Ne, a Nina je tako rekla.« K starki se je sklonila in jo tolažila ter zagotavljala, da bo zdravnik, ki je zadnji govoril s Kazimirom, drugače pričal.

Nadaljevanje razprave so odložili na naslednji dan.

Ko je Alojzija naslednjega dne v spremstvu šte-fanove matere stopila v dvorano, je takoj opazila, da vlada med množico precejšnja razburjenost.

tu, ki izvira še iz časa, ko je imela severna Ev-ropa kopno zvezo s kakšno pogreznjeno ce-lino ali pa morda tudi z Anglijo.

Ura v kravjem želodcu

V vasi Nerchau blizu Dresdenu v Nemčiji so pri nekem kmetu zaklali izredno debelo kravo, ki ji vsa živinozdravniška pomoč ni mogla urediti želodca in prebave. Ka-ko se je klavec začudil, ko je v njenem želodcu našel mošito žepno uro, ki je bila še dosti dobro ohranjena. Očividno jo je nekada kakemu gospo-darju s cunjami vred po-žrla, prebavila je pa naj-brž samo cunje. Doslej še niso našli pravega go-spodarja ure, ker temu gospodarju, ki je kravo dal zaklati, ni napravila te škode.